

gengive Grundejerne Opsigelsesretten, saa længe Bolignøden vedvarer. Det er dette, der har Interesse i denne Sammenhæng under Behandlingen af det her foreliggende Forslag, thi hvis man ikke stryger „f“ — nu ved enhver i denne Sal, hvad „f“ betyder —, saa gør man netop det, som det ærede Medlem har erklæret, at man ikke kunde forsvare at gøre, saa gengiver man netop Grundejerne Opsigelsesretten. Det ærede Medlem talte derefter noget om, at nu var man i det væsentlige blevet fri for de Restriktioner, der hvilede ud over Landet, og han sagde bl. a., at nu var Kornloven bortfaldet. Ja, det er rigtigt, den er bortfaldet, men den er kun bortfaldet, fordi der nu er fri Indførsel af Korn. Jeg vil spørge det ærede Medlem, om han maaske mener, der nu er fri Adgang til Lejligheder, om der er nogen Konkurrence indenfor Husejerkredse, eller om Forholdet ikke netop er det, at der hviler det umaadelige Tryk paa hver enkelt Lejer, at hvis han bliver opsagt, ved han ikke, hvor han skal gaa hen og faa Tag over Hovedet.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg har Ordet for en kort Bemærkning.

Hagbart Berg: Jeg maa overfor den sidste Udtalelse af det ærede Medlem sige, at Venstres principielle Syn paa det hele Forhold er udtrykt i den Særudtalelse, vi har fremsat i Boligkommissionens Betænkning, men paa den gentagne Udtalelse af det ærede Medlem skal jeg gerne føje til, at Forholdet paa dette Omraade som paa mange andre Omraader kan udvikle sig paa en saadan Maade, at selv de skønneste Teorier ikke kan fastholdes, og jeg maa gaa ud fra, at det selvfølgelig var den mest tiltalende, den bedste Løsning, hvis Boligspørgsmaalet kunde være løst paa den Maade, at det nødvendige Antal Boliger var blevet skaffet til Veje. Det er vi sikkert enige om alle sammen. Men saaledes som Forholdene har udviklet sig, at det ikke har været muligt at skaffe disse Boliger til Veje, og at det offentlige erklærer sig ude af Stand til at gøre det, staar vi kun overfor den Udvej, mener jeg, at appellere til Frivilligheden, saaledes at vi søger at faa de private til at bygge. Naar nu Stillingen er den, at disse private, som maa løse denne Opgave, i Huslejerreguleringen i Hovedsagen ser en afgørende Hindring for, at de vil gaa til at løse denne Opgave, saa er det givet, at vi her staar overfor et Spørgsmaal, hvor Forholdene er stærkere end enhver Teori,

og dér maa vi da bøje os for de faktiske Forhold, at man i Virkeligheden tjener Sagen bedst, naar man paa den Maade kan skaffe Boliger til Veje.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Niels Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Niels Petersen: Jeg skal gengive det ærede Medlems egne Ord. Det ærede Medlem udtalte i Betænkningen sammen med sin desværre afdøde Kollega, at han vilde „anse det for katastrofalt at gengive Grundejerne Opsigelsesretten, saa længe Bolignøden vedvarer.“ At Bolignøden vedvarer endnu, er vel en Kendsgerning. At det ærede Medlem saa kalder den Erklæring, han den Gang afgav, for en skøn Teori, maa staa for det ærede Medlems egen Regning. Men denne skønne Teori har han givet Udtryk dér, og nu gaar det ærede Medlem bort fra den.

Elna Munch: Det glæder mig, at det ærede Medlem Hr. Rode fik Lejlighed til at imødegaa den højtærede Ministers Udtalelser angaaende Boligplanerne, da man af den højtærede Ministers Udtalelser havde faaet det Indtryk, at det ærede Medlem Hr. Rode havde nægtet at gaa med til Planerne, dersom der ikke var Tilslutning dertil fra alle Partier. Dette er, som det ærede Medlem Hr. Rode har oplyst, ikke Tilfældet, men saaledes maatte man forstaa den højtærede Ministers Ord.

Det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg bliver ved at hævde, at da vi jo har udtalt os for en Afvikling af Huslejelovgivningen, maatte vi ogsaa komme med positive Forslag derom. Vi er selvfølgelig Tilhængere af, at Huslejeloven afvikles, men jeg har fremhævet meget stærkt, at saa længe der hersker en saa uhyre Bolignød som nu, kan det ikke lade sig gøre, og her er jeg ganske enig med alle de andre Partier i Københavns Borgerrepræsentation. Det bliver derfor ikke vor Sag at stille Forslag om Afvikling af Huslejeloven; tværtimod, det er vor Sag at gaa mod alle urimelige Forslag og Forsøg paa at forringe Huslejelovgivningen.

Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou sagde, at jeg var kommet med en Insinuation overfor Frederiksberg Kommune; det var slet ikke rigtigt, at Frederiksberg Kommune ikke havde søgt at hindre Bolignøden. Det var derimod København, der havde været nødsaget til at indkvartere de husvilde i Skolerne, og dette havde ikke fundet Sted paa Frederiksberg. Ja, naar